

ตรรกะ ในแบบของ "ไอส์ไตน์"

นำเสนอเมื่อ : 28 ก.ค. 2558

ในห้องเรียนวันหนึ่ง ไอส์ไตน์ถามนักเรียนว่า..

“มีคนซ่อมปล่องไฟสองคน กำลังซ่อมปล่องไฟเก่า พอพวกเขาออกมาจากปล่องไฟ ปรากฏว่าคนหนึ่งตัวสะอาด อีกคนตัวเลอะเทอะ เต็มไปด้วยเขม่า ขอถามหน่อยว่า คนไหนจะไปอาบน้ำก่อน “

นักเรียนคนหนึ่งตอบว่า **“ก็ต้องคนที่ตัวสกปรกเลอะเขม่าวันสิครับ ”**

ไอส์ไตน์ พูดว่า **“จ้ะเหอ คุณลองคิดดูให้ดีนะ คนที่ตัวสะอาด เห็นอีกคนที่ตัวสกปรกเต็มไปด้วยเขม่าวัน เขาก็ต้องคิดว่าตัวเองออกมาจากปล่องไฟเก่าเหมือนกัน ตัวเขาเองก็ต้องสกปรกเหมือนกันแน่ๆเลย ส่วนอีกคน เห็นฝ่ายตรงข้ามตัวสะอาด ก็ต้องคิดว่าตัวเองก็สะอาดเหมือนกัน ตอนนี่ ผมขอถามพวกคุณอีกครั้งว่า ใครที่จะไป อาบน้ำก่อนกันแน่ ”**

นักเรียนคนหนึ่งพูดขึ้นมาด้วยความตื่นเต้น ว่า **“อ้อ! ผมรู้แล้ว พอคนตัวสะอาดเห็นอีกคนสกปรก ก็นึกว่าตัวเองต้องสกปรกแน่ แต่คนที่ตัวสกปรก เห็นอีกคนสะอาด ก็นึกว่าตัวเองไม่สกปรกเลย ดังนั้นคนที่ตัวสะอาดต้องวิ่งไปอาบน้ำก่อน แน่เลย ถูกไหมครับ....”**

ไอส์ไตน์ มองไปที่นักเรียนทุกคน นักเรียนทุกคนต่างเห็นด้วยกับคำตอบนี้

ไอส์ไตน์ ค่อยๆพูดขึ้นอย่างมีหลักการและเหตุผล

“คำตอบนี้ก็ผิด ทั้งสองคนออกมาจากปล่องไฟเก่าเหมือนกัน จะเป็นไปได้ไงที่คนหนึ่งสะอาด อีกคนหนึ่งจะสกปรก นี่แหละที่เขาเรียกว่า “ตรรกะ”

“เมื่อความคิดของคนเราถูกชักนำจนสะดุด ก็จะไม่สามารถแยกแยะ และหาเหตุผลแห่งเรื่องราวที่แท้จริงออกมาได้ ซึ่งคือ “ตรรกะ”

การที่จะหา ตรรกะ ได้ นั้น เราต้องกระโดด ออกมาจาก “พันธนาการของความเคยชิน”

หลบเลี่ยงจาก “กัณฑ์ทางความคิด”

หลีกเลี่ยงจาก “สิ่งที่ทำให้หลงทางจากความจริง”

ขจัด “พิธีแห่งกมลสันดาน”

คุณจะหาตรรกะ พบก็ต่อเมื่อคุณสลัดหมากทั้งหมดที่คนอื่นเขาจัดจาก
วางล่อคุณไว้ ออกไปได้เสียก่อน...